

karikan bîne.

- Na bi Xwedê ez naçim; ezî çîlim û ditirsim ku leşker çavên xwe di min de pîs bikin. Piştî bédengiyê ku bi dudiliyê dagirtî, kalê Heso careke din dêng li pîra xwe dike û dibêje; Here û wan karikan ji nav lepên wan gawiran derîne.

(6)

şêx Hesenê Belê digel mirûdên xwe li gundê Kora dibe mêvan, eger ku em nebêjin bi sedan lê bi dehan kalemêr ên ku bi temenê xwe ji wî mezintir jî hebûn û ew li destên wî vedipekîn û bi dilekî gerim û tijî tirsî ji Xwedê û rihên şêx, ew li benda gotinekê, nîşanekê ji wî disekin in.

şêx, nimêja sibê li ber gora pêximber dike û ya nîvro di mala Xwedê de û ya ber êvarê jî li Beyt el Meqdês û eger ku ew ji dostekî xwe, ji ên şamê, nexeyidî be, ew vedigere û nimêja êvarê li mizgefta Omewî dike û di van çend salên dawî de, û piştî ku rêkxistina Navnetewî Îraq dorpêç kiriye, ewî nikarîbû biçûya mezêlê Kərbîla da ku nimêja yasîna li wê derê bikira, lew re ew ji bêçariyê vedigerî mal û nimêja xwe di nav koma zaroyan de dikişîne.

Helbet mirûdên wî ji berî me pê ramiyan; ew çima

naçe û li bajarê Qim nimêja yasîna nake, lê wî vedigerand û digot; "Ez naxwezim têkevim şerê di navbera mezhebên Îslamê de û bibin aliyek". Tiştê din, helbet tufirokên şêx tunebûn ku vê gera fireh bike; ew bi keramet û rûmeta ku Xwedê bi serde barandibû difiriya, ma qatê ezmên ê heftan dûre an ev derên ku şêx lê digere.

Di vê civînê de jî şêx hinekî xulmaş dibe û piştî ku ew lertzînekê dixê laşê xwe û bi gotina; "Xwedê mezine" çavan vedike, mirûdên wî bi yek dengê lê vedigerînin û yek ji wan xwe davêje nav agirê ku xwediyê malê ji bo bijartina laşê berên bilind kiribû û gava ku bihna don û goştê mirûdê di nav êgir de bêvila hinek mirûdên din dişewitîne û ew dixwezî hevalê xwe yê nav êgir rizgar bikin, şêx bi dengê bilind li wan dike qêrîn û dibêje; "Hûn ne ji Xwedê pirtir dadwer û dilovantirin, ka vegehin rojên wî yê ji berî ku ew bibe mirûdê me û binirin ka wî çî kar kiriye, kî kuştîye û Xwedê wilo li ser eniya wî nivêsiye ku ewê bi dû me keve û bi vî awayî jî ji dinê barke". Bi gotina dawiyê re, deng bi ber gundê Kora dikeve û dê pir carên din Xwedê mezin bikin.

Piştî ku bihna don û goştê beranê bijartî dide ser yê mirovê ku bi qêrînen xwe ve di gelî û newalên gund de winda bûbû, jina malê xwarinê li pêş wan rêzdike û di-

hêle şêx Hesênê Belê û mirûdên wî di donê xwe de bi-qijilin; li şûna ku seriyê berên pê pêşiya şêx, ew dinirin ku gêrmiya rij daniye ber wî û, bi ser derdan de jî, sênîkên mirûdan bi goşt dagirtiye.

Gava ku ji bo evê yekê, û ji berî şêx, mirûd li xwe-diyê malê dikin qêrîn, pîreka wî ji piş derî der dikeve û dibêje.

- şêxê min de kerem ke, seriyê berên di bin girarê de ye.

(7)

Ew bi bîrxistina navê Xwedê radibe û bi yê pêximber rûdine, hertim tizbiya wî mîna ejdehakî kesk di nav tiliyên wî re dixweşe û çeq-çeqa teneyên wê ber bi ezmanê heftan ve dikşe. Her ku wî teneyek berdida pêre jî, carekê, navê Xwedê bi bîr xwe dixist.

Ew mezin dibe û xeleka mirûdên wî fireh dibe û dibe; ji dûr welatan tên serdana wî da ku xwe bi dawa şêx misdin û carekê çavên xwe bi dîtina wî ya pîroz bişon. Dibêjin; dîtina wî sereka heft dermanaye, hertim ronahî ji wî dibare û çavên wî jî du rokên di ezmanê eniya wî de ne.

Ew di rojekê de bi tena xwe di odê de rûniştibû, ew jî netiştêkî normalbû ku kes li dora wî tunebe û ev tişt

dê bihêle ku bihna wî teng bibe û bixweze ji odê derkeve ser ban, piştî ku deng li jina xwe ya sisiyan bike û çaydanek çay jê bixweze.

Ew di kuncikê ku siya dara tiwiyê avêtibû ser de rûniştibû, hinek mêşên hunguv ku dem şaşkiribûn ber bi darê dihatin û gava wan didît ku hîne tiwî şêrîn nebûne, ji nuh ve direvîn, lê hinekan jî dihêştin ku bihna şêx, ji wan, teng bibe; demên ku êrişî piyala wî ya çayê dikirin.

Ew hîna di wê tevizandîna xewkî de bû û lêva piyalê dimêt dema ku gurgîrî bi dilê wî dikeve û dibîne heyveke neh salî li ser banê cîrana dilîze. Şêxê Mila xwe diguvêşe ser hev û careke-dudiyan bang li Xwedayê xwe dike ku ji bilî du çavên wî, ji wî, nehêle û ew jî di ser banên cîranan re hilpekin da ku li ber nigên heyva neh salî rawestin, lê dema dibîne ku keçikê dolemeya xwe hinekî dîtir bi jor ve hilda, ew parsûyên xwe dişkîne û lingên xwe dixê zikê xwe; her ku ji wî tê ew xwe kom ser hev dike û dike ku xwe di quleke dîwêr de veşêre da ku bi rihetî li wê binire. Lê ev hemû tevdîrên şêx bi kêrî wî netên; dema ku keçik seriyê wî dibîne û bi gotina "Yadê" û tirseke mezin re, ew direve xwar.

Ew, carek din, pelê nivêsandî û mîna berbejna ku li hev pêçayî dixê destên wê û jê re dibêje; "Tu ne bi hewceyî ku ez, careke din, ji te re vegeînîm; ez dibê-

jim te dursa xwe ezberkiriye. Tu yê vê berbejnê têxe devereke ne ku tukes rastî wê neyê û ne jî tu bavêjî nîvê odê ku bi bermala jina malê re bê hilmaştin, bêyî ku tukes bala xwe dide wê. De rabe her ser karê xwe; Xwedê evî karê te ji bîra nake û ferîştên ku li ser milên te, evan rindiyên te ji te re dinivêsînin".

Ew çend rojên din jî li benda cîrên û berbejna xwe dimîne û di rojêke buharê de ew cîran bi saweke berz dikeve hundir odeya şêx û ji ber derî de, bi çarlepan, ber bi şêxê xwe dixweşe û destên pîroz radike ber lêvên xwe û datîne ser herdu çavan: Piştî ku şêx rê dide wî da ku xwesteka xwe jê re bibêje, ew bi destine lertzokî ewê berbejnê ji bêrîka çêket dertîne û ber bi şêx dirêj dike. Bêyî ku çavên wî vêkevin ew dizane dê çi bide dest wî, lê gava ku seriyê berbejnê dibîne û tugûmanên wî namînin ku ya wî nivêsandîye û hîne ew pîneyê ku ji derpiyê xwe yê kevin qetandibû û pê pêçabû li sere, bi dengê bilind û kûr navê Xwedayê mezin hildide û du-sê caran seriyê wî li nav lingan û li dîwarê di pişt wî de dikeve.

Ew heya bi demekê tevizandî û xwe bê deng dihêle û piştî ku dinire cîranê wî mîna mişkekî xwe di qucekî odê de çelmisandî û bi xwendina sawên di rûdême wî de, ew baş tê derdixe, eger ku ne keça wî lê heya canê wî jî bixweze dê gorî wî bike. Lew re bê dudilî nivîsa

di berbejnê de ji wî re, dixwîne; "Evdê Xwedê, silav û pîrozên Xwedayê mezin li ser te barîn, gava ku bi فرمانeke Xwedayê, ji te, hate xwestin ku tu keça xwe li şêxê xwe mehirke û her ku ev yeka bi lez bête kirin ew-qasî rindî ji te re tête nivîsandin û tu dihêle hatina Xidir, ku em giş li benda wî ne, zûtir be". Heya bi demekê ew têngiye ku ev xewneke an bi rastî li hizûra şêx rawestiyaye; "Keça çi û halê çi, wê hîne neh saliya xwe kuta nekiriye".

Lê ji berî ku ew ji têngihêştina xwe şiyar bibe, heyva neh salî, di nav lepên şêxê heftê salî de, tête vemirandin û qêrîna wê di guhekî qul de diçelmise.

(8)

Bûdik mir û gerekbû ew bête şuştin, erê camêr belkî di temenê xwe yê ku heftê salî dirêjkiribû, û weke hûn dizanin ku ev temen di rojhilat de pir dirêje û têra yekî dike ku têr birçîbûn û zilm û zor bibe û yek bawer nake dê çawa bi Erza-Îl bide fêmkirin ku ew bilezîne û zû canê wî bistîne û ji vê dinya, ku ji hineka re kanî û ji yên din re fanî, rizgar bike û dû re çi dibe jî bila bibe û wî bi ku ve dişînin jî ne xeme, bes ew ji dîtina cendirma û çavSORAN xelas bibe. Piştî evê kelê ka em ji nuh ve vegerin çîroka mirina Bûdik.

Weke me dît piştî temenekî dirêj û riswa ku hêştibû tugundên Efrînê nemabin û wî çîrok û konê xwe li ser benderên wan venegirtibe û bi pirs û destvegirtinan jiyana xwe li wan deran danerivandibe, yekî weke vî, helbet dê nasneke ku serşûştin çiyê, û ji bilî wan çend carên ku xwe di curnika de gevizandibû, netê bîrê ku tucaran laşê wî av dîtibû, heya demên ku baranê jî lêdikir, ew bi dilopên wê hestnedibû ku dighên laşê wî; Bi hezaran tav gerekbûn ku qirêjiya wan salên dirêj bişo.

Çend kesên ku mala wan nêzîkî bendera bûn, li ser dengê giriyê pîreka Bûdik şiyar dibin, lê piştî ku ew tédighên çîrok çiyê, ji nuh ve, seriyê xwe datînin û gava ku pîreka yekî ji wan dibêje mêrê xwe; "De ka em herin û deng li mele bikin, bila bang li gund bike û heya ew kom dibin, mele jî ê wî bişo û emê wî bi tîrêjên rokê ên berwîlî re veşêrin". Camêr mitêlê bi ser seriyê xwe ve dikşîne û dibêje jina xwe; "De bitemir, ew evqas sal di qirêjiya xwe de digevizî, de bila du katên din jî tê de bimre".

Tîrêjên rokê kevin jî dibin û ji bilî çend kesan li dor termê Bûdikê me kom nabin û ne jî meleyê mizgeftê li xwe datîne ku termê wî bişo û nêzîkî wan deran jî nabe. Mabû ji mecbûrî ku feqeh şelîm bi karê şûştinê rabe û dema çavên pîreka Bûdik li sibirka dest wî dikeve ku ewî mêrê wê bi sibirkê dişo kir ku bibêjêyê.

- Gû dikime vê şuştinê. Lê wê, ji zûde, zimanê xwe daqirtandibû.

(9)

... Ew winda bû.

Cindirês 2000

Naverok

Sercem

Mirineke kedî.....	7
Zînê	16
Serhildana Tutûn	27
Baran	33
Tenê ew dar	57
Vexwestin	67
Hêvî	76
Qesra Mîr	84

Çêr Çêrok

Çirûskin ji jiyana hesê rût	90
Mîrka û çêrokên avê	96
Rêçikên gund	106

